

tale, før jeg har hørt det ærede Medlem be-
grunde det.

Madsen: Jeg har tilladt mig at stille
tvende Endringsforslag til det foreliggende
Lovforslag, som jeg skal tillade mig at be-
grunde. De angaa, som man vil se, den Del
af Rimfjorden, som kaldes „Rilen“, og som er
beliggende mellem Ulby, og Resen Sogne.
Denne Del af Rimfjorden er ved Loven af
4de Januar 1861 sat i en noget særlig Stil-
ling, idet dette Vand før den Tid var blevet
afskaaet fra den øvrige Del af Rimfjorden ved
et Vandveiskanlæg, og som Følge deraf beslut-
tede man i den nys nævnte Lovs § 11 at
sige, at det skulde bestemmes ved kongelig An-
ordning, hvilke Redskaber der maatte bruges i
Rilen. Den Anordning, der saaledes blev be-
budet, udfom under 25de Mai 1861, men
medens denne Anordning ikke tillader Brugen
af noget som helst Slags Vaad i Rilen, er der
senere, nemlig under 21de Juni 1867, ud-
kommet en anden Anordning, ved hvilken alle
de Vaad, der bruges i Rimfjorden, ogsaa ere
blevne tilladte i Rilen. Jeg kan ikke indse, at
der i Loven af 22de Marts 1867 er givet
nogensomhelst Anledning, til, at den tidligere
nævnte Anordning af 1861 er bleven saa
betydelig forandret ved den sidst nævnte An-
ordning af 1867; men idet alle Slags Vaad,
selv Vanddragningsvaad, saaledes ere blevne
tilladte i det lille Vand, der kaldes Rilen, er
der fremkommet en betydelig Ulempe for de
tilgrændsende Lodseiere. Rilen var før Loven
af 29de December 1857 et laaset Vand; det
var først ved Loven af 4de Januar 1861, at
der skete nogen Forandring dert, og idet man
stillede Rilen aldeles affondret med Hensyn til
Fiskeri, har der naturligvis siden 1861 ikke
været Tale om, hvorvidt det skulde betragtes
som et laaset Vand eller ikke. I Følge dets
ubestemte Omfang har dette Vand imidler-
tid været mindre salt og mere brak, og som
Følge deraf har Strandbredden ogsaa været
bevokset helt ud til Vandet og ud i Vandet,
medens det gjerne er Tilfældet med de øvrige
Dele af Rimfjorden, at der er et lille Belte,
som Vandet undertiden oversvømmer, og som
undertiden ligger tørt, der ikke er bevokset, og

som derfor er godt skiftet til, at Fisserne kunne
trække deres Vaad ligesom ogsaa deres Fiske-
redskaber i Vand der uden at tilføie de til-
grændsende Lodseiere nogen Skade. Dette er
derimod ikke Tilfældet omkring Rilen, der som
sagt allerede tidligere var bevokset til Vandet
og i Vandet, og som siden er blevet afskaaet
ved en Vanddæmning, hvorved det fuldstændig
har faaet Karakteren af en Ferskvandsø, hvorf-
or Bevoringen ud til Vandet og i Van-
det er tiltagen. Naar det imidlertid nu, saa-
ledes som det er Tilfældet, efter Anordningen
af 21de Juni 1867 der er tilladt at bruge
alle Slags Vaad, ja, endog Vanddragnings-
vaad, er det naturligt, at Fisserne komme i
Kollision med Lodseierne, og at disse føle sig
meget forulempede derved. Jeg har selv set,
at der paa Vandet laa flere Vaade slæbte op
paa Steder, som vare fuldstændig bevorede,
og som jeg antog vare de tilgrændsende Lods-
eieres Eiendom, ligesom ogsaa Redskaber laa
slæbte omkring, nogle af dem endog i en Nør-
huff. Lodseierne have derfor længe næret
Duffe om, at de maatte faae Eiendomsretten
over dette Vand, der udgjør kun omtrent $\frac{1}{2}$ Mil
i Lengden og $\frac{1}{8}$ Mil i Bredden, hvor det
er bredest, og de have i den Anledning an-
søgt Ministeriet om Koncession paa Eien-
domsretten. En saadan Koncession er ogsaa
tilsagt dem ved Indretningsministeriets Skri-
velser af 5te November 1867 og 19de Fe-
bruar 1868 under den Betingelse, at der
skulde nedsettes en Landvæsenkommission, for
hvilken Lodseierne skulde fremkomme med Pro-
jekter, Planer og Tegninger. Denne Kom-
mission arbejdede derefter til ind i 1871,
men Resultatet blev, at den erklærede, den for-
mente, at Lodseierne kun vilde have Eiendoms-
retten for at bortfjerne Fisserne og ikke for
nogen Landvindingsskyld. Dette tror jeg
imidlertid er mindre rigtig, hvorimod Sagen
er den, at Projekterne bleve udførte i en saa
vid Udstrækning, at Lodseierne saae, de vilde
foraarsage betydelige Beskostninger, hvorhos de
kom til Kundskab om, at hvis de skulde lade
en Del af Fjorden udtørre, maatte det ske ved
en Dampmaskine, men Udstrækningen af Area-
let er ikke saa stort, at det kan betale sig at
anvende en saadan. Der var ogsaa lovet dem